

Renovationsstat. . . . . pr. Grund-				
tærtportion	2 Rd. 3 Mk.	„	„	„
Vægterstat	1 — 4 — 12 —			
Bygteskat	1 — 3 — 8 —			
Borgervæbningsstat	„ — 2 — 12 —			
$\frac{2}{3}$ Rigningsstat	1 — 3 — „ —			
samt (udenbyes) Brolægningss-				
stat	1 — 3 — „ —			

vedtoges eenstemmigt med 78 Stemmer.

8) Forslag af Udvalgets Fleertal (Jensen, Rahser, Kratberg, Larsen, Rugaard og Eschering):

Der foreslaaes en ny Paragraph efter § 3, saalydende:

Bestemmelserne i §§ 2 og 3 gjælde dog kun til Udgangen af Aaret 1862. I Aarene 1861 og 1862 kan Communalbestyrelsen med Kongens Samtykke nedsaette Grundtaertportionerne af de udenbyes Eiendomme for hver Eiendom med indtil $\frac{1}{3}$.

vedtoges med 58 Stemmer mod 16.

Det naeste Affnit, der fattes under Forhandling, dannedes af Lovudkastets §§ 4, 5, 6 og 1 samt Forslagene til tvende nye Paragrapher efter § 6, med de dertil hørende Endbringings- og Underendbringingsforslag — nemlig Endbringingsforslagene Nr. 9, 18, 1, 2, 19 og 20, samt Underendbringingsforlaget Nr. 19 a.

Ordføreren: Den første Paragraph, som her er under Forhandling, er § 4, som gaaer ud paa at indføre en Classeskat istedetfor den hidtil bestaaende Næringsstat; jeg skal imidlertid, idetmindste for Diebliffet, ikke gaae ind paa nogen Gjentakelse af de Forhandlinger, som saavel ved første Behandling af denne Sag, som ved andre Leiligheder have fundet Sted her i Salen om det Rigtige eller Urigtige i at beholde Næringsstaten. Jeg har fra Først af, da denne Forhandling rejstes, og fremdeles under senere Fortsaetelser af den,

været af den Overbeviisning, at det vilde være baade det Rigtigste og Billigste aldeles at opgive Næringsstaten, og at det navnlig er urigtigt at beholde den i en Skikkelse af en Classeskat, saaledes som det her foreligger i Udkastets § 4. Jeg skal blot hertil føie, at en af de Grunde, som kunde tale for at beholde Næringsstaten, nemlig den Indflydelse, den vilde have paa de Haandværkere, der ere bosatte udenfor Stadens Grund, vilde bortfalde, hvis det Endbringingsforslag, der er stillet under Nr. 19, maatte blive antaget. Udvalgets Fleertal har ogsaa været enigt i at tilraade, at § 4 ganske skulde udgaae.

Dernæst komme de Paragrapher, der omhandle Indkomstskatten; Udvalget har da med Hensyn til § 6 stillet et Forslag, som er opført under Nr. 13 og som gaaer ud paa, at man ogsaa skulde kunne beskatte Personer, som have fast Bopæl udenfor Kjøbenhavn og dens Grund, men som dog her i Staden have en Indtægt, der er at sammenligne med de Indtægter, der begrunde Næringsstat i det Hele. Det blev allerede under denne Sags første Behandling fremhævet, at det vilde være billigt, og navnlig under de Kjøbenhavnske Forhold nødvendigt, at Personer, der boe udenfor Kjøbenhavn, men der have Forretninger, eller overhovedet et Erhverv, der begrunder Forpligtelse til at svare Skat, hvis de havde fast Bopæl i Kjøbenhavn, ogsaa komme til at svare Afgift til Kjøbenhavn af saadanne Erhverv og Indtægter, og Udvalget har derfor foreslaaet at inddrage dem under Beskatningen, medens det dog har taget Hensyn til, at saadanne Personer tillige ville komme til at svare Skat af deres Formue og Leilighed i den Commune, hvor de ere bosatte, og derfor har formeent, at det vilde være billigt at nedsaette Skatten til det halve Beløb, i hvilken Henseende man er i Overensstemmelse med, hvad Kjøbenhavns Communalbestyrelse har foreslaaet om dette Punkt.